

بررسی انطباق اقدامات رژیم اسراییل بر مصادیق جنایت علیه بشریت در سرزمین‌های اشغالی

*صادق سلیمی **حبیب کاشان

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۳/۲۷

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۲/۲۲

چکیده:

حقوق بین الملل کیفری یکی از شاخه‌های حقوق است که از جمله به بررسی اعمال مجرمانه‌ای می‌پردازد که در یک سطح وسیع و سازمان یافته از سوی سران دولت‌ها ارتکاب می‌یابد. یکی از جرایم بین المللی که موضوع حوزه حقوق بین الملل کیفری می‌باشد جنایت علیه بشریت است که شامل مصادیق و عناصر تعریف شده و مشخصی است که از جمله آن‌ها می‌توان به قتل، به بردگی گرفتن، ریشه کن کردن، محبوس کردن، شکنجه، خشونت‌های جنسی، ناپدید کردن اجباری اشخاص اشاره کرد. جنایت علیه بشریت و تعریف آن امروزه از مبنای عرفی بین المللی مستحکمی برخوردار است.

در طی چندین دهه اخیر و در اثنای جنگ فلسطین با رژیم اسراییل، این رژیم مرتکب اقدامات غیرانسانی بیشماری شده است. در این مقاله با بررسی و تحلیل مصادیق اعمال ارتكابی رژیم اسراییل و تطبیق آن‌ها بر جنایت علیه بشریت به نحوی که در اسناد بین المللی منعکس است، و راهکار مقابله با آن هستیم.

واژگان کلیدی: فلسطین، رژیم اسراییل، جنایت علیه بشریت، حقوق بین الملل

مقدمه

واژه‌ی جنایات علیه بشریت به طور جسته و گریخته از قرن‌ها پیش مورد استفاده قرار می‌گرفت ولی در شکل فعلی آن در سال ۱۹۱۵ به کار رفت. در آن سال سه قدرت بزرگ، یعنی انگلستان، روسیه و فرانسه، در اعلامیه مشترکی قتل عام ارمنه ترکیه را جنایت علیه بشریت و تمدن نامیده و مرتکبان آن را مسئول دانستند.^۱ پس از جنگ جهانی دوم، دو دادگاه برای محاکمه سران کشورهای متحدین تشکیل شد. دادگاه‌های نورنبرگ و توکیو، که در سال‌های ۱۹۴۵ و ۱۹۴۶ برگزار شد، برای رسیدگی به جنایات جنگی، جنایت علیه بشریت و جنایت علیه صلح تأسیس شدند.^۲ مذاکرات مربوط به دادگاه نورنبرگ، برای محاکمه و به دادگاه کشاندن سران نازی، منجر به آن شد که ماده‌ای برای تعریف جنایت علیه بشریت در منشور دادگاه نورنبرگ گنجانده شود.^۳

*استادیار گروه حقوق، دانشکده حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

**دانشجوی دوره کارشناسی ارشد حقوق بین الملل، دانشکده حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

۱. حسین، میرمحمدصادقی، دادگاه‌های بین‌المللی، تهران، نشر دادگستر، ص ۱۰۲

۲. Faustin Z. Ntoubandi. ۲۰۰۷. Amnesty for Crimes Against Humanity Under International Law. Netherlands.p۲۶۶

۳. Machteld Boot. ۲۰۰۲. Genocide, Crimes Against Humanity, War Crimes: Nullum Crimen Sine

جنایت علیه بشریت اولین بار در منشور نورنبرگ به عنوان یک جنایت تبیین و در قالب یک سند بین المللی تعریف شد که مصادیقی از جمله قتل عمدی، ریشه کن کردن، به بردگی گرفتن، تبعید، یاهر عمل غیرانسانی دیگر که علیه مردم غیرنظامی قبل از جنگ یا در حین جنگ ارتکاب یافته باشد و یا تعقیب و آزار افراد به دلایل سیاسی، نژادی یا مذهبی را شامل می‌شد. بعدها و در سال ۱۹۴۵، جنایت علیه بشریت در قانون شماره ۱۰ شورای کنترل مورد اشاره واقع شد و با افزایش مصادیق، از تکامل بیشتری بهره مند گشت. تا این که نهایتاً و متعاقب تکامل و تحولات حقوق بین الملل، این جنایت در اساسنامه‌های دادگاه‌های کیفری بین المللی همچون یوگسلاوی و رواندا و دادگاه بین المللی کیفری دایمی (ICC) تعریف جامع‌تری یافت.

برای آن که جنایت علیه بشریت محقق شود، نخستین شرط آن است که حمله‌ای رخ دهد که این حمله باید منفک و مجزا از مخاصمه مسلحانه تعریف شود، چرا که حمله ممکن است یک بخش از مخاصمه مسلحانه باشد، اما لزوماً نباید به این مفهوم تعبیر شود.^۴

رژیم اسراییل در طی چندین دهه اخیر برای تثبیت موقعیت خود در منطقه و گسترش مرزهای خود، به انواع و اقسام اعمالی که در مغایرت با حقوق بین الملل و حقوق بشری است دست زده است. از جمله اعمالی که این رژیم به کرات مرتکب آن شده است جنایت علیه بشریت می‌باشد. ارتکاب اعمالی از جمله، قتل عمد، نابود سازی، اخراج یا انتقال اجباری، حبس کردن یا محروم کردن شدید دیگری از آزادی جسمانی، شکنجه و تبعیض نژادی از جمله اقداماتی است که در این مقاله به شرح آن می‌پردازیم تا به این واقعیت پی ببریم که رفتارهای رژیم اسراییل برای حفظ و بقای موجودیت خود، مصداق بارز جنایات بین المللی است.

قابل ذکر است که در کنار ارتکاب این جنایت از سوی رژیم اسراییل، سایر مصادیق جنایات بین المللی نیز در سرزمین‌های اشغالی محقق شده که از جمله آن‌ها می‌توان به جنایت نسل کشی و جنایت جنگی اشاره کرد. کشتار مردم مظلوم فلسطین و به آتش کشاندن مزارع و تخریب خانه‌ها و ... در راستای ارتکاب نسل کشی هدفمند و مشخص مقامات رژیم اسراییل بود، که در این مقاله به جهت موضوع عنوان شده، از شرح آن خودداری نموده و صرفاً به تبیین موارد انطباق با جنایات علیه بشریت اکتفا می‌کنیم.

پس از جنگ جهانی دوم این جرایم، به عنوان یکی از سه دسته جنایات قابل تعقیب، در ماده ۶ منشور دادگاه نورنبرگ تعریف شدند. همین تعریف با تغییراتی در ماده ۵ منشور توکیو و ماده II قانون دهم شورای کنترل متفقین مورد استفاده قرار گرفت. در اساسنامه‌های دیوان‌های کیفری بین المللی برای یوگسلاوی سابق در ۱۹۹۳ و رواندا در ۱۹۹۴ نیز به جنایت علیه بشریت و تعریف آن‌ها پرداخته شد.^۵

قابل ذکر است که در دادگاه نورنبرگ، جنایت نسل کشی به عنوان بخشی از جنایت علیه بشریت قلمداد می‌شد، اما بر طبق اساسنامه‌ی روم، جنایت نسل کشی به عنوان یک جنایت مجزا از جنایت علیه بشریت تفکیک شد.^۶

علیرغم عدم امضا و تصویب اساسنامه رم بوسیله رژیم اسراییل، نه تنها اساسنامه رم را می‌توان سندی معتبر برای

Lege and the Subject Matter Jurisdiction of the International Criminal Court. School Of Human Right Research. P ۱۰

^۴ Human Right Watch. ۲۰۰۶. Genocide, War Crimes, and Crimes Against Humanity: A Topical Digest of the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia. New York. P ۱۹۶

^۵ حسین، میرمحمدصادقی، دادگاه کیفری بین المللی، تهران، نشر دادگستر. ص ۱۰۲

^۶ Larry May. ۲۰۰۵. Crimes Against Humanity: A Normative Account. Cambridge University Press. P ۶

تعریف و تبیین جنایت علیه بشریت دانست؛ بلکه می‌توان دیوان بین‌المللی کیفری را مرجعی صالح در جهت بررسی جنایات صورت گرفته از سوی رژیم اسراییل دانست.

زیرا دیوان کیفری بین‌المللی، علاوه بر صلاحیت محاکمه و تعیین مجازات برای اشخاص حقیقی تابع دول عضو و جنایات بین‌المللی ارتكابی در سرزمین دول عضو مطابق ماده ۱۲ اساسنامه، ممکن است با ارجاع شورای امنیت در قالب ماده ۱۳ در خصوص جنایات ارتكابی در خارج از سرزمین دول عضو و غیر از اتباع دول عضو نیز اعمال صلاحیت کند.

شورای امنیت برای اولین بار در سال ۲۰۰۵ طی قطعنامه شماره ۱۵۹۳، موضوع جنایات بین‌المللی ارتكابی در دارفور سودان را به دادستان دیوان ارجاع نمود.

طبق توضیحات ارایه شده، و با عنایت به آن که تا نگارش این مقاله، ۱۲۲ کشور به عضویت دیوان بین‌المللی کیفری درآمده‌اند، باید عنوان داشت که امروزه بر طبق قواعد عرفی حقوق بین‌الملل، اصول کلی حقوق و هم‌چنین منشور لندن، جنایت علیه بشریت به عنوان یکی از اصول قواعد آمره شناخته می‌شود.^۷ ضمن آن که تعقیب و محاکمه مقامات رژیم صهیونیستی در دیوان بین‌المللی کیفری به لحاظ نظری و حقوقی، امکان‌پذیر و موجه می‌باشد، چرا که وجود صلاحیت جهانی یکی از اقداماتی است که جامعه بین‌المللی آن را در خصوص جنایت علیه بشریت لحاظ نموده تا با قاطعیت در مقابل ارتكاب این جنایت بایستد. قابل ذکر است که وجود صلاحیت جهانی در نظام عرفی حقوق بین‌الملل در خصوص جنایت علیه بشریت در رأی دادگاهی که در اسراییل در سال ۱۹۶۲، برای محاکمه یکی از افسران گشتاپو صادر شد، مورد تأکید واقع شده است.^۸ به همین دلایل می‌توان اساسنامه دیوان بین‌المللی کیفری را به عنوان ملاکی در جهت بررسی جنایات صورت گرفته از سوی رژیم اسراییل مورد توجه قرار داد.

ماده (۱) ۷ اساسنامه دادگاه کیفری بین‌المللی یازده فقره از انواع جنایات علیه بشریت را برشمرده که تعداد آنها بیشتر از جرایم مندرج در محکمه نورنبرگ است:

الف) قتل عمد

ب) نابودسازی

ج) برده‌گیری

د) اخراج یا انتقال اجباری جمعیت

ه) حبس کردن یا ایجاد محرومیت شدید دیگر از آزادی جسمانی که برخلاف قواعد اساسی حقوق بین‌الملل ایجاد شود

و) شکنجه

ز) تجاوز جنسی، برده‌گیری جنسی، فاحشگی اجباری، حاملگی اجباری، عقیم‌سازی اجباری، یا هر شکل دیگر

خشونت جنسی همسنگ با این موارد

ح) آزار مداوم هرگونه یا مجموعه مشخصی به علل سیاسی، نژادی، ملی، قومی، فرهنگی، مذهبی، جنسی به

^۷ M. Cherif Bassiouni. ۲۰۱۱. Crimes Against Humanity: Historical Evolution and Contemporary Application. Cambridge University Press. P ۲۶۳

^۸ Mark Lattimer, Philippe Sands. ۲۰۰۳. Justice for Crimes Against Humanity. Hart Publishing, Oxford And Portland, Oregon. P ۵

معنای مذکور در بند ۳ یا براساس سایر معیارهایی که بالاتفاق در حقوق بین الملل غیرمجاز شناخته شده است در ارتباط با هر عملی که در این بند به آن اشاره شده یا هر جرمی که رسیدگی به آن در صلاحیت دیوان است

ط) ناپدید کردن اجباری اشخاص

ی) تبعیض نژادی

ک) اعمال غیرانسانی مشابه دیگری که عامداً به قصد ایجاد رنج عظیم یا صدمه شدید به جسم یا تمامیت جسمی یا روحی صورت پذیرد.^۹

اینک به بررسی اقدامات صورت گرفته از سوی رژیم اسرائیل در ارتکاب جنایت علیه بشریت می پردازیم.

۱- قتل عمد:

قتل یکی از موارد مشترک در میان جنایت علیه بشریت و نسل زدایی است و هر چند در متن انگلیسی که مربوط به ماده ۶ می باشد و جنایت نسل زدایی را معرفی کرده از واژه "killing" به معنای کشتن استفاده شده و در ماده ۷ از واژه قتل عمدی "murder" استفاده شده است.

قتل که نقطه مقابل حیات می باشد در همه نظام های حقوقی به عنوان سنگین ترین جرم لحاظ شده است. از زمان آغاز انتفاضه مسجد الاقصی در سال ۲۰۰۰ تا اواخر سال ۲۰۱۱، تعداد شهدای فلسطینی در حدود ۷۵۰۰ نفر بود.

کمتر هفته ای است که در آن چند کودک و پیر و جوان و زن و مرد فلسطینی مورد تهاجم نیروهای رژیم صهیونیستی واقع نشده باشد و به شهادت نرسیده باشد.

تنها در سال اول انتفاضه اول یعنی در سال ۱۹۸۷، ۸۴۳ فلسطینی به شهادت رسیدند که از این میان ۱۷۹ شهید، کودک و نوجوان زیر ۱۸ سال بودند.

آمار زیر شاید بازگو کننده عمق فاجعه و میزان بی رحمی و وحشیگری رژیم صهیونیستی در جریان انتفاضه اول باشد:

سازمان ها و مراکز مدافع حقوق بشر آمارهای بلند و بالایی را از تعداد شهدا و مجروحان فلسطینی تهیه نموده اند. تعداد شهدا در سال اول به ۸۴۳ شهید رسید. از این میان، ۵۷۸ تن توسط نیروهای نظامی ارتش رژیم صهیونیستی به شهادت رسیدند. ۲۳ تن توسط شهرک نشینان صهیونیست، ۲۲ فلسطینی به دلیل جلوگیری نیروهای صهیونیستی از ادامه ی حرکت آمبولانس جان سپردند. ۳۰ تن در عملیات شهادت طلبانه به شهادت رسیدند. حداقل ۲۴۷ شهید از نوار غزه، حداقل ۳۷۶ شهید از کرانه باختری، ۱۳ شهید از مناطق ۱۹۴۸، حداقل ۶۳ تن هم به دلیل محاصره مناطق شهید شده اند که مشخصات کاملی از آنها در دست نیست. در میان شهدا ۴ پزشک و ۶ امدادرسان وجود دارند. ۱۷۹ شهید کودکان و نوجوانان زیر ۱۸ سال هستند. ۶۰ تن از این تعداد کودکان زیر چهارده سال می باشند. ۸۱ شهید بین ۱۵ تا ۱۸ سال داشتند. ۶ شهید زیر چهار سال بودند. بین شهدا ۹۷ دانش آموز بودند. ۱۷ کودک نیز دچار مرگ مغزی هستند. ۳۶ زن بین شهدا دیده می شوند.

(با آغاز انتفاضه اول در سال ۱۹۸۷ تنها در نابلس ۱۴۱ زن به شهادت رسیده اند.) ۲۶ تن از این زنان توسط نیروهای نظامی رژیم صهیونیستی به شهادت رسیده اند. ۱۶۹ تن از فلسطینیان بر اثر بمباران و گلوله باران صهیونیستی

^۹ محمد جواد، شریعت باقری، اسناد دیوان کیفری بین المللی، چاپ دوم، تهران، نشر جنگل، ۱۳۹۰

به شهادت رسیده‌اند. ۷۳ تن از مجاهدین فلسطینی توسط جوخه‌های مرگ و یا چرخبالها و بمباران هواپیماهای جنگی رژیم صهیونیستی به شهادت رسیدند که از آن «میان بسیاری از اعضای جنبش جهاد اسلامی فلسطین و به خصوص فرماندهان سرایا القدس شاخه نظامی این جنبش و شاخه نظامی جنبش حماس و شاخه نظامی فتح دیده می‌شوند. هم چنین تعدادی از فرماندهان گروهان‌های دیگر هم دیده می‌شوند که در رأس آن‌ها ابوعلی مصطفی رهبر جنبش خلق برای آزادی فلسطین بود. ۱۱۳ کارگر فلسطینی به دست نیروهای صهیونیستی به شهادت رسیدند. ۳۰ تن از مجاهدین نیز در عملیات شهادت طلبانه یا حین انجام عملیات مختلف به شهادت رسیده‌اند. ۳ خبرنگار فلسطینی هم هنگام پوشش خبری انتفاضه به شهادت رسیدند. براساس اطلاعات موجود، محمد الدر در آغوش پدر به شهادت رسید در حالی که سامبر طنبجه در حال بازی در حیاط منزلشان، ابو دراج در اتاق خواب و برروی تختخواب خود به شهادت رسیدند. در این میان باید از ایمان حج و کم سن و سال ترین شهید فلسطینی نام برد، این نوزاد در هنگام شهادت تنها سه ماه سن داشت.^{۱۰}

طبق گزارش مرکز اطلاع رسانی ملی فلسطین (۱۳۸۴/۳/۱۸ - ۲۰۰۵/۶/۸) از آغاز انتفاضه الاقصی (۲۰۰۰/۹/۲۹) تا تاریخ ۲۰۰۵/۶/۸ چهار هزار و ۳۲ فلسطینی کشته و ۴۴ هزار و ۶۶۶ نفر زخمی شده‌اند. از تعداد مجروحین ۸ هزار و ۴۳۵ نفر که به طور سرپایی مداوا شده‌اند، کسر شده است. تعداد کودکان فلسطینی کشته شده در این مدت ۷۵۰ نفر هستند. به علاوه ۷۳۲ نفر که ۲۶۲ نفر آن‌ها زن بودند در جریان حمله اسرائیل به منازلشان کشته شده‌اند. از آغاز انتفاضه الاقصی تاکنون ۳۴۴ نفر از نیروهای امنیتی فلسطین، ۸۱۷ دانش آموز و معلم نیز کشته شده‌اند.^۲

در طی این چند دهه شخصیت‌های برجسته و مهمی به واسطه ترورهای هدفمند مقامات رژیم صهیونیستی به شهادت رسیدند که از جمله آن‌ها می‌توان به اشخاص زیر اشاره کرد.

"وائل زواتر" متفکر مشهور فلسطینی و نماینده سازمان آزادی بخش فلسطین در ایتالیا و "قصام کفانی" نویسنده و روشنفکر فلسطینی در سال ۱۹۷۲، "وادیه حداد" عضو ارشد جبهه‌ی خلق برای آزادی فلسطین در سال ۱۹۷۸، "مامون مرایش" مقام ارشد سازمان آزادی بخش فلسطین در سال ۱۹۸۳، "خالد نزال" دبیر جبهه دموکراتیک برای آزادی فلسطین در سال ۱۹۸۶، "خلیل الوزیر" رهبر ارشد سازمان آزادی بخش فلسطین در سال ۱۹۸۸، "حانی عابد" روزنامه نگاری که با جهاد اسلامی رابطه داشت در سال ۱۹۴۴، "فتحی شقاقی" بنیانگذار جنبش جهاد اسلامی در سال ۱۹۹۵، "یحیی عیاش" یکی از فرماندهان نظامی حماس در سال ۱۹۹۶، "صلاح دروازه" عضو ارشد جهاد اسلامی، "جمال منصور" یکی از اعضای ارشد سیاسی حماس، "عماد ابو صنیه" یکی از اعضای جنبش فتح، "محمود ابو حنود" نظامی ارشد حماس در سال ۲۰۰۱، صلاح شهادا" رهبر حماس و "راید کرمی" یکی از رهبران نظامی جنبش فتح در سال ۲۰۰۲، "ابراهیم مقادم" یکی از بنیانگذاران حماس و یکی از فرماندهان ارشد نظامی در سال ۲۰۰۳، "شیخ احمد یاسین" بنیانگذار حماس و "عبدالعزیز رنتیسی" یکی از بنیانگذاران حماس در سال ۲۰۰۴، "جمال ابوسمه‌دانه" بنیانگذار کمیته مقاومت مردمی و وزیر امور داخلی حماس در سال ۲۰۰۶، "نزار ریان" فرمانده ارشد نظامی حماس و "سعید صیام" وزیر امور داخلی حماس و عضو شورای قانونگذاری فلسطین در سال ۲۰۰۹، "محمود المبحوح" رهبر ارشد حماس در سال ۲۰۱۰، "زهیر القیسی" رهبر مقاومت مردمی غزه و "احمد جباری"

۱۰. مجید صفاتاج، فرهنگ جامع فلسطین، جلد اول، چاپ اول، تهران، نشر سفیر اردهال، ۱۳۸۷. ص ۴۶۴

۲. همان. ص ۴۶۶

۲- نابود سازی:

نابودسازی یا (Extermination) عنوان کننده عملی است که با هدف از بین بردن گروه خاصی ارتکاب می‌یابد و نتیجه حاصل از این عمل نباید صرفاً به کلیت جمعیت محول شده باشد، بلکه چنانچه عمل مرتکب با قصد نابودسازی همراه باشد و دامنه آن به هر دلیلی محدود به تعدادی از افراد آن گروه یا جمعیت شود، عمل ارتكابی از خصوصیات جرم نابودسازی برخوردار است. ضمن آن که در این نوع عمل مجرمانه، همانطور که در بند ۲ ماده ۷ و در توضیح نابودسازی و مصادیق آن عنوان شده، نابودسازی می‌تواند شامل اعمالی باشد که نتیجه آن نه به صورت آنی، بلکه به صورت درازمدت بروز کند.

حمله‌ی گسترده به روستاها و قتل عام غیرنظامیان در راستای تحقق هدف اسراییل در نابودسازی ملت فلسطین انجام می‌شد. در سال ۱۹۴۸ سیاست اسراییل عملاً معطوف به تجاوز به روستاها و شهرک‌ها بود تا از این طریق بتواند مرزهای خود را به بیش از آن چه که در قطعنامه ۱۸۱ مشخص شده بود گسترش دهد و در راستای همین سیاست بود که نیروی خود را متمرکز کرد تا با انواع و اقسام اقدامات غیر انسانی از جمله تخریب روستاها و آتش زدن مزارع و تخریب باغات و مراتع و کشتن مردم بی سلاح فلسطین به بسط مرزهای خود اقدام ورزد. به عنوان مثال کشتار دیر یاسین یکی از هزاران اسنادی است که تاریخ، آن را در ظالم بودن رژیم صهیونیستی و بر مظلوم بودن ملت بیگناه فلسطین به گواهی گرفته است.

در سپیده دم روز جمعه ۹ آوریل ۱۹۴۸، کماندوهای ایرگون (شاخه‌ای از شبه نظامیان صهیونیسم) به رهبری مناخم بگین^(۱۲) و با همکاری شبه نظامیان لهی^(۱۳) به روستای دیر یاسین با ۷۵۰ سکنه حمله کردند. این حادثه چند هفته قبل از پایان قیمومت انگلیس بر فلسطین اتفاق افتاد^(۱۴) (www.deiryassin.org) و تمامی ساکنان این روستا از جمله زنان و کودکان قتل عام شدند.

کشتار دیر یاسین تنها مصداق نابودسازی فلسطینیان نبوده است. در اقدامی دیگر نیروهای نظامی تحت رهبری موشه دایان^(۱۵) بین ۸۰ تا ۱۰۰ نفر از سکنه غیرنظامی و بی دفاع روستای الدوازیما واقع در تپه هبرون را قتل عام کردند و اجسادشان را در گودال انداختند. بعضی از بچه‌ها به جهت اصابت ضربات چماق بر روی سرشان کشته شدند.^(۱۶)

یکی از جدیدترین اقدامات اسراییل در کشتار مردم مظلوم فلسطین، مربوط به بحران غزه است. حمله نظامی اسراییل به نوار غزه در تاریخ ۲۷ دسامبر ۲۰۰۸ است که به کشته شدن بیش از ۱۰۰۰ فلسطینی بیگناه منجر شد. این اقدامات موجب شد تا ریچارد گلدستون رییس کمیته حقیقت یاب شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، در گزارش خود اسراییل را برای هدف قرار دادن اهداف غیرنظامی و بیمارستان‌ها و مدارس و کشتار غیرنظامیان و استفاده از سلاح‌های حاوی فسفر سفید به جنایت جنگی متهم کند. به دنبال آن شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد با تصویب قطعنامه A/HRS/S-۹/۲ اقدامات اسراییل را نقض فاحش حقوق بشری معرفی کرد.

با وخیم شدن اوضاع انسانی در نوار غزه، شورای امنیت سازمان ملل متحد، به صورت فوق العاده تشکیل جلسه

^{۱۱}. <http://www.qodsna.com>

^{۱۲}. Menachem Begin

^{۱۳}. Lehi or Stern Gang

^{۱۴}. <http://www.deiryassin.org/mas.html>

^{۱۵}. Moshe Dayan

^{۱۶}. <http://www.counterpunch.org/۲۰۰۴/۰۵/۱۳/the-deir-yassin-massacre/>

داد اما پس از سه دور مذاکره فشرده، به دلیل حمایت‌های آمریکا از رژیم اسرائیل، حتی نتوانست یک بیانیه هم صادر کند.

۳- اخراج یا انتقال اجباری:

اخراج یکی از جرایمی است که پیش از اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی در قسمت سوم ماده ۶ منشور نورنبرگ، قسمت ۳ ماده ۵ منشور توکیو، در قسمت ۳ بند د ماده ۳ اساسنامه دیوان رواندا، در قسمت ۴ ماده ۵ اساسنامه یوگسلاوی سابق، به عنوان جنایت علیه بشریت معرفی شده است.

اخراج یا انتقال اجباری نمونه دیگری از جنایاتی است که در سرزمین‌های اشغالی تحقق یافته است. تعداد فلسطینی‌هایی که توسط رژیم صهیونیستی با سیاست پاکسازی نژادی و کشتار دسته جمعی و قتل عام مردم غیرنظامیان با استفاده از حملات هوایی و خونریزی آواره شده‌اند، حدود ۷۵۰.۰۰۰ هزار نفر آواره فلسطینی رسیده که در حال حاضر تعداد این آوارگان به بیش از ۵ میلیون نفر می‌رسد که اسامی همه آنها تماماً در اسناد آژانس کار و امداد پناهندگان فلسطینی (آنروا) به ثبت نرسیده است. زیرا تعداد اسامی آوارگان ثبت شده در آنروا در نوامبر ۱۹۹۹ بالغ بر ۳۶۷۷۸۸۲ نفر می‌باشد. این آمار با توجه به محدودیتی که از تعاریف آواره از سوی آژانس ایجاد شده تعداد کثیری از فلسطینی‌های ساکن کشورهای غربی به ویژه آوارگان فلسطینی را که در کشورهای اروپایی و آمریکایی زندگی می‌کنند شامل نمی‌شود.^{۱۵}

تخلیه اجباری در نیمه فوریه ۱۹۴۸ شروع شد وقتی سربازان یهودی در تخلیه ۵ روستای فلسطینی در یک روز توفیق یافتند. روز دهم مارس ۱۹۴۸ برنامه دالت تصویب شد. هدفهای اولیه این برنامه مراکز شهری فلسطین بودند که کلا تا آخر آوریل اشغال شده بودند. حدود ۲۵۰ هزار نفر فلسطینی از این محل ریشه کن شدند، که با چندین کشتار جمعی همراه بود که جالب توجه‌ترین آنها کشتار جمعی دیرباسین بود.^{۱۶}

سرنوشت شهرهای یافا، حیفا، صفاد، طبریه و بسیاری شهرهای دیگر مشمول این سیاست شد.^{۱۷} اقلیت یهودی ساکن در فلسطین با اعمال زور و توسل به خشونت، ناقض تمامیت ارضی فلسطینیان و استقلال سیاسی مسلمانان و اقلیت عرب مسیحی فلسطین می‌باشند.^{۱۸}

از زمانی که بیت المقدس شرقی در سال ۱۹۶۷ به اشغال اسرائیل درآمد، هدف اسرائیل ایجاد وضعیت جغرافیایی و جمعیتی خاصی بود تا بدین وسیله بتواند هر واکنشی را برای به چالش کشیده شدنش در این منطقه خنثی کند. برای نایل گشتن به این هدف، اسرائیل تلاشهایی را برای افزایش جمعیت یهودیان و کاهش جمعیت فلسطینیان ساکن در این منطقه به کار گرفته است.

در سال ۲۰۱۰، جمعیت بیت المقدس در حدود ۷۸۸۰۵۲ نفر تخمین زده شده است که از این میان ۵۰۴۱۷۹ نفر یهودی (۶۴٪) و ۲۸۳۸۳۷ نفر فلسطینی (۳۶٪) می‌باشند.

اسرائیل با توسل به اقداماتی به این هدف رسیده است که در زیر به آنها اشاره می‌کنیم:

^{۱۵}. معلم، محمد، حق بازگشت و جبران خسارت فلسطینیان در تشکیل کشور فلسطین، نشر میزان، ۱۳۹۲. ص ۶۶

^{۱۶}. ایلان پایه، پاکسازی قوم فلسطین، مترجم: سید مصطفی نبوی، چاپ اول، تهران، انتشارات مگستان، ۱۳۹۰. ص ۹۶

^{۱۷}. Pappé, Ilan. ۲۰۰۴, A History of Modern Palestine. Published in the United State Of America By Cambridge University

^{۱۸}. A.M, Mohiaddin Alwaye. ۱۹۶۹. international law and justice call for the liberation of palestine from zionist occupation. Al-azhar Magazine

۱- تفکیک و مجزا کردن بیت المقدس شرقی از کرانه باختری رود اردن به وسیله شهرک سازی و ایجاد دیوار حایل

۲- سلب مالکیت از مالکان فلسطینی، شهرک سازی و تخریب منازل

۳- حذف خدمات اجتماعی و اقامتی برای فلسطینیانی که حداقل به مدت ۷ سال در خارج از این منطقه زندگی کرده‌اند یا کسانی که قادر بودند ثابت کنند که محل زندگیشان در بیت المقدس شرقی واقع شده است.

۴- تقسیم ناعادلانه بودجه بین دو بخش از شهر، با سیاست ایجاد آثار زیانبار بر زیربنا و خدمات شهری در بیت المقدس شرقی^{۱۹}

در طی ۴۵ روز، قبل از ۱۵ می ۱۹۴۸، حدود ۱۷۰ شهرک و روستا با جمعیت ۳۸۰۰۰۰ نفر خالی از سکنه شدند.^{۲۰}

حمله نیروهای یهودی به دهکده‌ها و شهرهای عمدتاً عرب‌نشین، عملیات تروریستی بازوهای نظامی صهیونیست‌های افراطی (گروه ایرگون و لهی) علیه غیرنظامیان، جنگ روانی و ایجاد جو عمومی رعب و وحشت از جمله عوامل برجسته‌ای است که در گزارش‌های ارتش اسرائیل در جمع بندی مهاجرت فلسطینیان به آن‌ها اشاره شده است.

نکته درخور توجه آن است که بیش از نیمی از کل هفتصد هزار آواره فلسطینی محل سکونت خود را پیش از اعلام موجودیت کشور اسرائیل و متعاقب آن حمله ارتش‌های عرب به اسرائیل و در گرفتن جنگ‌ترک کرده بودند.

۴- حبس کردن یا محروم کردن شدید دیگری از آزادی جسمانی:

محبوس کردن یا محروم کردن شدید دیگری از آزادی جسمانی یکی دیگر از موارد نقض فاحش حقوق بشر و حقوق بین الملل است که در زمره عنوان جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود. این جنایت در ماده ۵ بند ۵ اساسنامه دیوان یوگسلاوی سابق و ماده ۳ بند ۵ اساسنامه دیوان کیفری بین المللی برای رواندا نیز مورد کاربرد واقع شده است. حبس یا زندانی کردن که در بند ۷ ماده ۷ اساسنامه دیوان بین المللی کیفری به آن اشاره شده عبارتست از حبس‌هایی که برخلاف اصول آیین دادرسی عادلانه و بدون طی شدن روند قانونی اعمال می‌شود.

در مواردی متهمین بیش از ۸ روز تا پیش از محاکمه در دادگاه نظامی در بازداشت به سر می‌برند. به علاوه قوانین ظالمانه و سخت گیرانه مانع ملاقات متهم با وکیل می‌شوند و مقامات الزامی در مکتوب کردن بازجویی‌ها ندارند.^{۲۱} همسر یکی از فلسطینیان دربند اسرائیل در گفتگو با روزنامه گاردین ماجرای دستگیری همسرش را به این نحو توضیح می‌دهد:

«در ساعت ۳ بامداد منزل ما واقع در منطقه حیفا مورد تهاجم پلیس و نیروهای امنیتی واقع شد. امیر، من و دو دختر ۱۲ و ۱۷ ساله‌ام با صدای کوبیده شدن درب منزل از خواب پریدیم و پیش از این که ما فرصت کنیم که چشم‌هایمان را باز کنیم نیروهای امنیتی امیر را دستگیر و با خود بردند.

امیر به مدت ۱۲ روز در مرکز بازرسی سرویس امنیتی در شهر پتخ تیگوا^(۱) بازداشت بود و حقوق اولیه او منطبق با قوانین بین المللی و داخلی از جمله حق ملاقات با وکیل و داشتن دکتر مستقل مورد نقض واقع شده بود. وی در

^{۱۹}. <http://www.btselem.org/jerusalem>

^{۲۰}. www.aljazeera.com/indepth/opinion/2012/04/201249125656342960.html

^{۲۱}. <http://dissidentvoice.org/2010/02/human-rights-abuses-in-israel-and-occupied-palestine/>

ادامه گفتگو از شرایط سخت دوره بازداشت و شکنجه و آزارهای جسمانی امیر می‌گوید و این که امیر در ۲۷ می ۲۰۱۰ به جرم جاسوسی برای حزب ا... به زندان محکوم می‌شود.^۲

۵- شکنجه:

یکی از اعمالی که همواره با اخلاق و وجدان بشریت در تضاد و تعارض بوده و موجبات دغدغه خاطر بسیاری از حقوقدانان و آزادی خواهان را در سرتاسر جهان فراهم نموده است، مساله شکنجه بوده است. شکنجه در ابتدا نه تنها امر مذمومی به حساب می‌آمد، بلکه یکی از روشهای رایج و متداول برای اعتراف گیری محسوب می‌شد. اما با ظهور ادیان الهی و دین مبین اسلام، عمل شکنجه به عنوان یکی از اعمال ناپسند و مذموم شناخته شد. هر چند هیچگاه در طول تاریخ این عمل متوقف نشده، اما با رشد و ظهور مفاهیم والای حقوق بشر و حقوق بین الملل از جمله کنوانسیون‌های لاهه و ژنو در مورد مخاصمات مسلحانه و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی و اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر و حتی در اسناد و کنوانسیون‌های منطقه‌ای از جمله در کنوانسیون اروپایی حقوق بشر و کنوانسیون آمریکایی حقوق بشر و به طور خاص در «کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های بیرحمانه، غیرانسانی یا تحقیر کننده» سازمان ملل متحد در سال ۱۹۸۴ و کنوانسیون حمایت از همه اشخاص تحت شکنجه و دیگر رفتارهای غیرانسانی مصوب ۱۹۷۵ مجمع عمومی^{۱۲} جامعه جهانی مذموم بودن عمل شکنجه را بیش از هر زمان دیگری درک کرد.

در ماده یک کنوانسیون منع شکنجه مصوب سال ۱۹۸۴ شکنجه به عنوان عملی تعریف شده که به واسطه تحمیل درد یا رنج شدید، اعم از جسمی یا روانی و به صورت عمدی در جهت نایل شدن به اهدافی همچون کسب اطلاعات یا گرفتن از آن فرد یا شخص ثالث یا مجازات آن فرد به خاطر عملی که او یا شخص ثالثی مرتکب شده و یا به جهت ارباب آن شخص برای ارتکاب عملی از سوی قربانی شکنجه با ثالث و یا به هر دلیل تبعیض آمیزی وارد شده است.

رژیم صهیونیستی که در ۲۲ اکتبر ۱۹۸۶ این کنوانسیون را امضا نموده و در ۳ اکتبر ۱۹۹۱، آن را تصویب نموده است در طی چندین دهه به کرات و مستمراً به ابزار شکنجه نظامیان و غیرنظامیان فلسطینی توسل جسته است. شیوه‌های شکنجه در اسرائیل ابتکاراتی جدید در دنیا محسوب می‌شوند که نشان دهنده مدهلهایی است که تمام نشانه‌های انسانیت در آن از بین رفته و نمودهای جنایت جایگزین آن‌ها شده است.

یکی از شیوه‌های رایج شکنجه در زندان‌های اسرائیل روش شیخ است که بسیار دردناک است. براساس آمار ۸۷ درصد از بازداشت شدگان این شکنجه را چشیده‌اند. در این روش شخص بازداشت شده برای مدتی طولانی آویزان می‌شود. از شیوه‌های دیگری که بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرد، نشان دادن زندانی بر روی یک صندلی کج است تا فشار فزاینده‌ای بر ستون فقرات او وارد شود. ضربه زدن به سینه و اعضای حساس بدن، تکان دادن شدید تا حد بهم ریختگی روانی و بی هوشی در اثر تکان خوردن مغز و لخت کردن شخص در سرمای شدید در وسط برفها و ریختن آب سرد بر روی بدن از دیگر روشهای شکنجه است.^{۲۲}

«عطا الله ابوالسیح» در کنفرانسی مطبوعاتی به مناسبت روز جهانی مبارزه با شکنجه که مصادف با ۲۶ ماه ژوئن

^۲ Petah Tikva

۱. <http://www.theguardian.com/commentisfree/2011/jan/31/israel-palestinian-human-rights-abuses-security>

۲. The Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment

۱. سویدان، طارق، دایره المعارف مصور تاریخ یهود و صهیونیسم، ۱۳۹۱، ترجمه زهرا یگانه، تهران، نشر سایان، ۱۳۹۱، ص ۳۵۳

هرسال است، گفت که رژیم صهیونیستی از ۹۰ شیوه ممنوعه شکنجه علیه اسرای فلسطینی دربند زندان‌های این رژیم استفاده می‌کند و ۹۹ درصد اسرای فلسطین نیز تحت این شکنجه‌ها قرار گرفته‌اند.

ابوالسبح تشریح کرد که سیاست‌های شکنجه وحشیانه علیه نزدیک به ۴۷۰۰ اسیر فلسطینی به اوج خود رسیده، به گونه‌ای که اسرای فلسطینی هم‌اکنون در شرایطی سخت و طاقت فرساتحت بازداشت هستند و از ابتدایی‌ترین حقوق و خواسته خود و حتی درمان و غذای مناسب نیز برخوردار نیستند.

وی اشاره کرد که اسرای فلسطینی از نخستین لحظات بازداشت تا دیگر مراحل تحقیق و حتی در زندان‌های رژیم صهیونیستیت حتی وحشیانه‌ترین شیوه‌های شکنجه ممنوعه قرار می‌گیرند، علاوه بر این بسیاری از آن‌ها از ملاقات با خانواده‌های خود محروم هستند و به پرداخت جریمه‌های مالی سنگین محکوم می‌شوند.

ابوالسبح از اتحادیه عرب خواست این مساله را در عرصه‌های قانونی فعالسازی کرده و موضوع شکنجه اسرای فلسطینی را در دادگاه‌های بین‌المللی مطرح و از پذیرش فلسطین در سازمان ملل متحد به عنوان دولت غیر عضو ناظر که امکان تنظیم دادخواست قضایی علیه سران جنایتکار رژیم صهیونیستی را می‌دهد، نهایت بهره را ببرد.^{۳۳}

شرایط ناگوار و اسف بار زندان‌های رژیم صهیونیستی که فارغ از هرگونه نظارت بین‌المللی و به دور از هر گونه کنترل از سوی جوامع بین‌المللی و گروه‌های حقوق بشری اداره می‌شود، گواه بارزی از شکنجه‌های سیستماتیک و تحت کنترل و برنامه ریزی شده می‌باشد.

وزارت امور اسیران و آزادگان فلسطین با راییه گزارشی به مناسبت روز جهانی مبارزه با شکنجه آورده است: شکنجه زندانیان دربند اسراییل فقط به گرفتن اعتراف از آن‌ها خلاصه نمی‌شود، بلکه برای لگدمال کردن کرامت و انسانیت آن‌هاست.

در این گزارش ذکر شده است: نشانه بارز شکنجه‌های غیر انسانی اسرایلی تصاویر گرفته شده به وسیله نظامیان است که نشانی دهد چشمان اسیران را بسته و با شرایط تحقیر آمیزی با آن‌ها رفتار می‌کنند و به شکنجه اسیران فلسطینی افتخار می‌کنند.

علاوه بر این، بر اساس یک گزارش قضایی در اسراییل، شکنجه، عملیات عذاب روحی و تحقیر بازداشت شدگان و نیز شرایط غیر انسانی سلول‌های کثیف و تاریک و وجه غالب و مشترک بیشتر زندان‌های اسراییل (۳۰ زندان و بازداشتگاه) است.

این گزارش توسط دادستان کل رژیم اسراییل صادر شده و شامل شهادت‌هایی درباره اعمال و رفتارهایی است که در داخل زندان‌ها و بازداشتگاه‌ها در حق زندانیان و به خصوص کودکان فلسطینی اعمال می‌شود. مقامات زندان‌های اسراییل کودکان را برای ساعت‌ها به میله اسارت می‌بندند و به آنان حمله می‌کنند و سگ‌ها را به جانشان می‌اندازند و عناصر یگان "نحشون" برای ترساندن آن‌ها به هنگام انتقال شان به دادگاه هر جنایتی را مرتکب می‌شوند.

در این گزارش، فصلی به زندان "اوفک" ویژه کودکان اختصاص یافته و در آن بر شکنجه بسیار خشن و بیرحمانه آنان علاوه بر تحقیر و سرکوب ذلت بار هر روزه کودکان فلسطینی تاکید شده است.

صرف نظر از شکنجه مردم فلسطین توسط صهیونیست‌ها آن چه موجب نگرانی در این باره است سوء استفاده رژیم صهیونیستی از کودکان فلسطینی و تجاوز به آن‌هاست. در همین رابطه گروه حقوق بشر بین‌المللی دفاع از کودکان

^{۳۳}. www.farsnews.com

می‌گوید، ۵ کودک فلسطینی پس از بازداشت از سوی سربازان اسرائیلی مورد سوءاستفاده جنسی قرار گرفته‌اند. این گروه حقوق بشر با اشاره به این که برخی از کودکان فلسطینی در زندان‌های اسرائیل مورد شکنجه قرار می‌گیرند، اعلام کرد، کودکان فلسطینی به صورت غیرقانونی در زندان‌های اسرائیلی نگهداری می‌شوند.^{۲۴}

۶) تبعیض نژادی:

تبعیض نژادی عبارتست از هرگونه اقدام و رفتاری که به واسطه آن یک گروه بر گروه دیگر به لحاظ بهره مندی از حقوق، فرصت‌ها و امکانات متمایز می‌شوند و از حقوق، فرصت‌ها و امکانات بیشتری به صورت ناعادلانه و صرفاً به واسطه تعلق به گروه خاص، بهره مندتر یا محروم‌تر می‌گردند.

تبعیض نژادی در معاهدات و اسناد بسیاری مورد اشاره واقع شده است که از جمله آن‌ها می‌توان به اعلامیه مورخ چهاردهم دسامبر ۱۹۶۰ ارجاع به اعطای استقلال به کشورهای ملل مستعمره (قطعنامه ۱۵۱۴ دوره پانزدهم مجمع عمومی)، اعلامیه مورخ بیستم نوامبر ۱۹۶۳ ملل متحد (قطعنامه ۱۹۰۴ دوره هیجدهم مجمع عمومی) راجع به رفع هر نوع تبعیض نژادی، معاهده مربوط به رفع تبعیض در مورد شغل و حرفه مصوب سازمان بین‌المللی کار در سال ۱۹۵۸، قرارداد مربوط به مبارزه با تبعیض نژادی در زمینه تعلیم که از طرف سازمان فرهنگی و علمی و تربیتی ملل متحد (یونسکو) در سال ۱۹۶۰ و هم چنین در کنوانسیون بین‌المللی رفع هر نوع تبعیض نژادی مصوب ۲۱ دسامبر ۱۹۶۵ مجمع عمومی سازمان ملل متحد، اشاره کرد.

در ماده ۷ اساسنامه دیوان به ایجاد فشار و سلطه منظم توسط یک گروه نژادی بر یک گروه یا گروه‌های نژادی دیگر و ارتکاب آن اعمال به قصد حفظ و نگهداری آن رژیم تعریف شده است.

تبعیض نژادی یکی دیگر از موارد بارزی بود که صهیونیست‌ها علیه مردم مظلوم فلسطین اعمال کردند. رژیم نژادپرست و آپارتاید صهیونیستی در طی چند دهه اخیر به هر نحو ممکن در صدد تضييع حقوق اعراب و اقلیت فلسطینی بوده است.

در واقع اسرائیل حقوق اساسی شهروندان عرب خود را نقض می‌کند و حتی فعالان یهودی بارفتارهای خشن و ناگواری مواجه هستند. اینگونه اقدامات در اسرائیل در واقع بازتابی از سیاست‌های رسمی این رژیم است.

وضعیت فلسطینیان در مناطق اشغالی به مراتب بدتر است. فلسطین وبه ویژه نوار غزه بزرگترین زندان روباز جهان است. از سال ۱۹۴۸ میلادی تاکنون فلسطینیان هر نوع توهین، تحقیر و جنایت علیه بشریت را متحمل شدند و آن‌ها روزانه با سوءاستفاده و بدرفتاری‌های زیادی مواجه هستند.

سی ام سپتامبر گذشته مرکز عداله که مرکز حقوقی دفاع از حقوق اعراب در اسرائیل است، گزارشی را برای ارایه در نشست دوره‌ای بازبینی شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در تاریخ ۲۹ اکتبر ۲۰۱۳ تهیه کرد.

عداله در این گزارش اعلام کرد اسرائیل قانون اساسی ندارد. هیچ یک از قوانین اسرائیل متضمن حق برابری و یا منع تبعیض نژادپرستانه مستقیم و غیرمستقیم نیست. هجدهمین نشست کنست اسرائیل بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲ در واقع بدترین عملکرد داشته و قوانین نژادپرستانه به صورت خیلی عادی در آن تصویب شده است. در جلسه ماه ژوئیه کنست، ۳۵ قانون تبعیض آمیز جدید ارایه شد. حقوق بشری در اسرائیل به طور مرتب نقض می‌شود. اسرائیل اقدامات تبعیض آمیزی را علیه شهروندان عرب خود انجام می‌دهد که این اقدامات واقعاً غیرقابل تصور است. با اعراب

۱. حقایق - تلخ - درباره - شکنجه - فلسطینیان - تصاویر / ۶۳۰۴۴ / <http://www.shafaf.ir/fa/news/>

همانند تهدیدات ستون پنجم رفتار می‌شود. عرب بودن به معنای ازدست دادن همه حقوق اساسی است. موسسه حقوق مدنی در اسرائیل (ACRI) اعلام کرد "شهروندان عرب با اقدامات تبعیض آمیز در همه زمینه‌ها مواجه هستند و طی سال‌های اخیر رویکرد خصومت و بی‌اعتمادی به شهروندان عرب با در نظر گرفتن آن‌ها به عنوان اقلیت عربی که تهدید محسوب می‌شوند، بیشتر غالب و مشخص شده است.^{۲۵}

این موسسه در گزارشی می‌نویسد اختلافات اجتماعی اقتصادی قابل توجهی بین گروه‌های اعراب و یهودیان به ویژه در مورد زمین، برنامه ریزی شهری، مسکن، توسعه اقتصادی و آموزش وجود دارد.

بر اساس این گزارش بیش از نیمی از خانواده‌های فقیر در اسرائیل، خانواده‌های عرب هستند.

صهیونیست دشمن یهودیان و غیر یهودیان است و صلح جهانی را به مخاطره می‌اندازد و بشریت را تهدید می‌کند. صهیونیست مخرب، نژاد پرستانه، افراطی، غیردموکراتیک و نفرت انگیز است. صهیونیست ادعای «برتری یهودیان، یگانگی و انسان‌های برگزیده خداوند» را دارد.^{۲۶}

رژیم صهیونیستی همچون رژیم آپارتاید آفریقای جنوبی، با برنامه ریزیهای هدفمند و سیستماتیک به دنبال تسلط اقلیت جامعه یهود بر اکثریت جامعه مسلمان و عرب فلسطینی می‌باشد. دامنه فعالیت‌های نژاد پرستانه و تبعیض آمیز رژیم صهیونیستی در حدی است که مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۱۰ نوامبر ۱۹۷۵ با تصویب قطعنامه ۳۳۷۹ دو رژیم آفریقای جنوبی و اسرائیل را به عنوان رژیم‌های نژاد پرست معرفی و محکوم کرد.

با توجه به توضیحات ارائه شده و با عنایت به مصادیقی که در خصوص جنایت علیه بشریت مطرح شد، شاید سوالی که به ذهن متبادر شود، این باشد که چرا رژیم اسرائیل هیچ گاه در دادگاه‌های بین المللی محاکمه نشده است. در پاسخ به این سؤال، می‌توان به حمایت همه جانبه آمریکا از اسرائیل اشاره کرد، که همواره به عنوان یک حامی استراتژیک، مانع محاکمه و مجازات رژیم اسرائیل شده است.

در زیر با توجه به موضوع مقاله که در خصوص جنایت علیه بشریت می‌باشد، به قطعنامه‌های عیدیه‌ای می‌توان اشاره کرد که در آن ایالات متحده آمریکا بدون در نظر گرفتن اعمال رژیم اسرائیل در خصوص جنایت علیه بشریت، این قطعنامه‌ها را وتو کرده و مانع برقراری عدالت در خصوص اسرائیل شده است.

۱۹۷۲؛ قطعنامه‌ای که اسرائیل را به خاطر کشتار صدها نفر در جریان حملات هوایی به سوریه و لبنان محکوم می‌کند.

۱۹۷۶؛ قطعنامه‌ای که اسرائیل را به خاطر حمله به شهروندان غیر نظامی لبنان تقبیح می‌کند.

۱۹۷۸؛ قطعنامه‌ای که شرایط زندگی فلسطینیان را قابل قبول نمی‌داند.

۱۹۷۸؛ قطعنامه‌ای که از نظر حقوق بشر عملکرد اسرائیل در مناطق اشغالی را محکوم می‌کند.

۱۹۷۹؛ قطعنامه‌ای که از اسرائیل می‌خواهد تا به نقض حقوق بشر پایان دهد.

۱۹۷۹؛ قطعنامه‌ای که خواهان کمک به مردم فلسطین است.

۱۹۷۹؛ قطعنامه‌ای که خواهان تهیه گزارشی در مورد شرایط زیستی فلسطینی‌ها در مناطق اشغالی است.

۱۹۷۹؛ قطعنامه‌ای که خواهان بازگشت تمام آوارگان فلسطینی به سرزمین شان است.

۱۹۷۹؛ قطعنامه‌ای که در مورد مالکیت بر منابع ملی در مناطق اشغالی اعراب صادر شده است.

۹۸۰؛ قطعنامه‌ای که از اسرائیل می‌خواهد تا آوارگان را به ماوای اصلیشان بازگرداند.

^{۲۵}. سابقه - تاسف - آور - حقوق - بشر - اسرائیل - استغفار /۶۷۶۷/ <http://kelidtimes.com/>

^{۲۶}. سابقه - تاسف - آور - حقوق - بشر - رژیم صهیونیستی /۴۶۱۶۳۷۸/ <http://www.yjc.ir/fa/news/>

۱۹۸۰؛ قطعنامه‌ای که اسرائیل رابه خاطر شرایط زندگی مردم فلسطین تقبیح می‌کند.
۱۹۸۰؛ قطعنامه‌ای که تعیین حقوق مردم فلسطین رابه خودشان وامی‌گذارد.
۱۹۸۰؛ قطعنامه‌ای که عملکرد اسرائیل در مورد حقوق بشر تقبیح می‌کند.
۱۹۸۱؛ قطعنامه‌ای که رفتار اسرائیل بامردم فلسطین راتقبیح وبمباران عراق رامحکوم می‌کند. (هجده قطعنامه)
۱۹۸۲؛ قطعنامه‌ای که اقدام یک سرباز اسرائیلی رادرتیراندازی به یازده مسلمان در مسجدی دربیت المقدس محکوم می‌کند.
۱۹۸۵؛ قطعنامه‌ای که اسرائیل رابه خاطر استفاده از قدرت نظامی بیش از حد خود در مناطق اشغالی مورد سرزنش قرار می‌دهد.
۱۹۸۷؛ قطعنامه‌ای که از اسرائیل می‌خواهد تا مردم فلسطین راز منازل خود بیرون نکند.
۱۹۸۸؛ قطعنامه‌ای که رفتار اسرائیل رابا فلسطینی‌ها در مناطق اشغالی رامحکوم می‌کند.
۱۹۹۵؛ قطعنامه‌ای که تایید می‌کند اراضی شرق بیت المقدس که اسرائیل رابه تصرف درآورده به این کشور تعلق ندارد و اشغالی است.

نتیجه گیری

اقدامات رژیم اسرائیل در طی دهه‌های اخیر منطبق بر جنایات بین المللی شناخته شده است. یکی از جنایات ارتكابی که به طور سیستماتیک و به کرات در سرزمین‌های اشغالی از سوی رژیم اسرائیل ارتكاب یافته، شش مصداق از جنایت علیه بشریت می‌باشد. آن چه در این مقاله به عنوان هدف نگارندگان مورد توجه واقع شد، تطبیق حقوقی اعمال اسرائیل با یکی از جنایات بین المللی یعنی جنایت علیه بشریت بود که با شرح این جنایت و تعیین مصادیق آن به موارد مستند و مستدلی اشاره کردیم که این واقعیت را بر ما آشکار ساخت که رژیم اسرائیل برای بقای موجودیت خود مرتکب جنایات بین المللی به خصوص جنایت علیه بشریت شده است. این اعمال سران اسرائیل در خور ارجاع به دیوان بین المللی کیفری توسط شورای امنیت به موجب ماده ۱۳ اساسنامه دیوان است اما به دلیل حمایت‌های ایالات متحده امریکا، هیچ گاه در محکمه‌ای بین المللی مورد بازخواست واقع نشده‌اند که این خود عاملی مؤثر در جهت تکرار جنایاتی است که رژیم اسرائیل بدان متوسل شده است. به هر حال دولت‌ها می‌توانند بر اساس صلاحیت جهانی نسبت به تعقیب جنایتکاران در صورت دستگیری آنان اقدام کنند.

منابع فارسی

۱. ایلان پایه، پاکسازی قوم فلسطین، مترجم: سید مصطفی نبوی، چاپ اول، تهران، انتشارات مگستان، ۱۳۹۰
 ۲. سویدان، طارق، دایره المعارف مصور تاریخ یهود و صهیونیسم، ۱۳۹۱، ترجمه زهرا یگانه، تهران، نشر سایان، ۱۳۹۱
 ۳. شریعت باقری، محمدجواد، اسناددیوان کیفری بین المللی، چاپ دوم، تهران، نشر جنگل، ۱۳۹۰
 ۴. صفا تاج، مجید، فرهنگ جامع فلسطین، جلد اول، چاپ اول، تهران، نشر سفیر اردهال، ۱۳۸۷
 ۵. معلم، محمد، حق بازگشت و جبران خسارت فلسطینیان در تشکیل کشور فلسطین، چاپ اول، تهران، نشر میزان، ۱۳۹۲
 ۶. میرمحمد صادقی، حسین، دادگاه کیفری بین المللی، تهران، نشر دادگستر، ۱۳۸۸
۱. <http://www.farsnews.com/printable.php?nn=۱۳۹۲۰۴۰۶۰۰۰۳۴۶>
 ۲. <http://www.qodsna.com/NewsPage.aspx?newsid=۳۹۰۱۲>
 ۳. <http://www.shafaf.ir/fa/news/۶۳۰۴۴/> تصاویر - فلسطینیان - شکنجه - فلسطینیان - تلخ - درباره - شکنجه - فلسطینیان - تصاویر
 ۴. <http://www.yjc.ir/fa/news/۴۶۱۶۳۷۸/> سابقه - تاسف - آور - حقوق - بشر - رژیم - صهیونیستی

منابع انگلیسی:

کتب:

۱. Faustin Z. Ntoubandi. ۲۰۰۷. Amnesty for Crimes Against Humanity Under International Law. Netherlands.
۲. Human Right Watch. ۲۰۰۶. Genocide, War Crimes, and Crimes Against Humanity: A Topical Digest of the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia. New York
۳. Larry May. ۲۰۰۵. Crimes Against Humanity: A Normative Account. Cambridge University Press
۴. Machteld Boot. ۲۰۰۲. Genocide, Crimes Against Humanity, War Crimes:

Nullum Crimen Sine Lege and the Subject Matter Jurisdiction of the International Criminal Court. School Of Human Right Research

۵. Mark Lattimer, Philippe Sands. ۲۰۰۳. Justice for Crimes Against Humanity. Hart Publishing, Oxford And Portland , Oregon

۶. M. Cherif Bassiouni. ۲۰۱۱. Crimes Against Humanity: Historical Evolution and Contemporary Application. Cambridge University Press

۷. Pappe, Ilan. ۲۰۰۴, A History of Modern Palestine. Published in the United State Of America By Cambridge University

سایتهها و مقالات:

۱. A.M, Mohiaddin Alwaye. ۱۹۶۹. international law and justice call for the liberation of palestine from zionist occupation. Al-azhar Magazine

۲. Deir Yassin Massacre. Available At:
<http://www.counterpunch.org/۱۳/۰۵/۲۰۰۴/the-deir-yassin-massacre/>

۳. Deir Yassin: No passing over history. Available At:
<http://www.aljazeera.com/indepth/opinion/۲۰۱۲/۰۴/۲۰۱۲۴۹۱۲۵۶۵۶۳۴۲۹۶۰.html>

۴. Deir Yassin Remembered: Available At: <http://www.deiryassin.org/mas.html>

۵. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Arab_towns_and_villages_depopulated_during_the_۱۹۴۸_Arab-Israeli_War

۶. <http://www.guardian.co.uk/commentisfree/۲۰۱۱/jan/۳۱/israel-palestinian-human-rights-abuses-security>

۷. Human Rights Abuses in Israel and Occupied Palestine.

Available At: <http://dissidentvoice.org/۲۰۱۰/۰۲/human-rights-abuses-in-israel-and-occupied-palestine/>